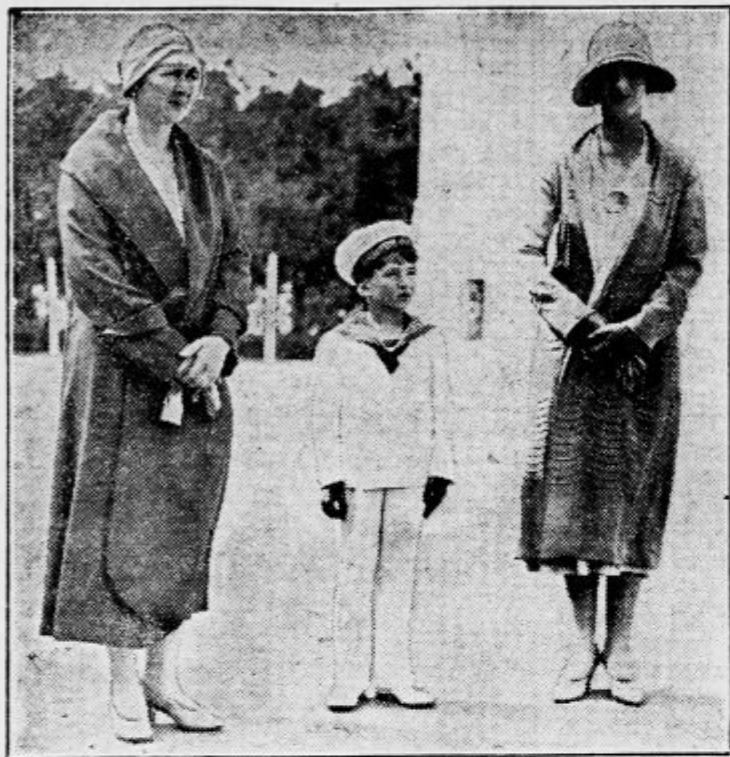

Naši kraji in ljudje

Nj. Vel. kraljica Marija, kneginja Olga in prestolonaslednik Peter na Oplencu pred novo kraljevsko zadužbino.

Odlični poljski in češkoslovaški gostje v Mariboru

Maribor, 11. septembra. Ekскурzijski poljski in češkoslovaški sadyarjev, ki je prispela včeraj v Maribor, je privedla najodličnejše narodne gospodarje iz Varšave in Prage ter drugih krajev češkoslovaške in poljske republike. Poljsko delegacijo je vodil predsednik Saveza sadyarskih in vrtnarskih društev v Varšavi, profesor tamošnje Poljedelske visoke šole dr. Edmund Jankovski, ki je tudi sprožil idejo te informativne ekskurzije v Jugoslavijo skupno s Čehoslovaki. V poljski delegaciji so med drugim še predsednik sadyarskega društva v Varšavi g. Kazimir Kulwiec, nadalje tajnik saveza vzgojiteljev sadyarstva v Varšavi g. Antonon Zaleski itd.

Češkoslovaško delegacijo pa vodi predsednik češkoslovaške zveze sadyarjev v Pragi g. Jaroslav Vesely, veleposelnik v Kofimbu pri Pragi. Nadalje so v češkoslovaški delegaciji tajnik češkoslovaške sadyarske zveze v Pragi inž. Bogomil Košak, okrožni inšpektor sadyarstva iz Domažlic, g. Jožef Maly, inšpektor sadyarstva in vinarstva v Pragi inž. Jan Opaterny, strokovni predsednik prezidija ministrstva železnice v Pragi, bivši minister dr. Jan Riha, upravitelj državne poljedelske šole Jožef Zapletal, upraviteljica ženske gospodarske šole Ana Herčíková iz Domažlic in drugi.

Goste so pri prihodu v Maribor sprejeli na kolodvoru: ravnatelj vinarske šole g. Priol s učiteljskim osebjem šole, za Tujsko prometno zvezo sodni svetnik dr. Senjor, za JČ ligo svetnik Ivan Knop in dr. Avg. Reisman, za Češki klub Franjo Bureš, nakar so se gostje odpeljali v mestnih avtobusih v Mariborski dvor.

Skupne večerje so se udeležili tudi gori navedeni zastopniki iz Maribora in je tam spregovoril imenoma JČ lige dr. Reisman, ki je ob iskrenem aplavzu navzočih poudaril, da bo morala mariborska JČ liga svoje delovanje razširiti tudi na propagando stikov s Poljaki. Imenoma gostov sta spregovorila predsednik Jaroslav Vesely ter profesor dr. Jankovski, ki je imel kljub svoji visoki starosti 81 let upravnega temperamenta govor o kulturnem pomenu sadyarstva za slovenske narode. Krasno je spregovoril imenoma gostov tudi Slovaški duhovnik g. Stefan Avar iz Šuranske v Slovaški ter poudarjal, da je baš slovensčina vsem Slovanom najbolj soroden jezik. Za Češki klub je poudaril predsednik Bureš pomen gospodarskega sodelovanja med našo državo in Češkoslovaško ter Poljsko. Večer je potekal potem v prijateljskem medsebojnem razgovoru.

Ekскурzijsko spremlja imenoma ministrstva poljedelstva sekretar inž. Dragiša Arsića, kateremu se je predsednik Jaroslav Vesely iskreno zahvaljeval za ljubeznivo pozornost, ki jo je inž. Arsića ekscurziji izkazoval na vsji poti od Beograda preko

On zopet pride

Al Holson

v svojem najnovejšem velefilmu

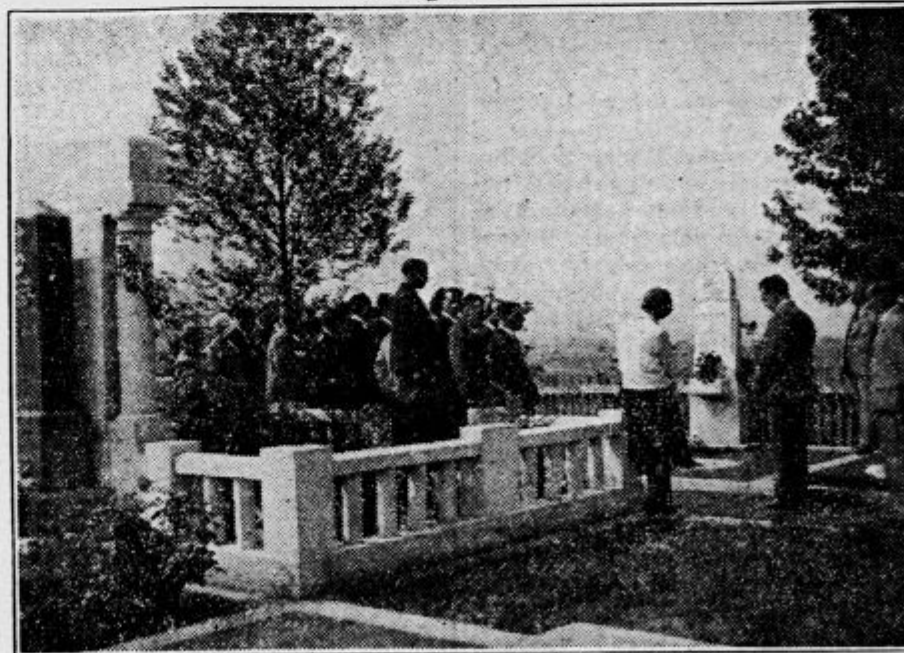
Smej se in plakaj

PRIDE! Elitni Kino Matica

štvo in Zveza za tujski promet in na pristojnem mestu izposlovati, da se vsa Martuljkova kompleksa proglasi za narodni park, kar je pač želja vse naše javnosti in kar je tudi v interesu vsega tukajšnjega prebivalstva. Če se to ne zgodi, pa grozi nevarnost, da izgubimo edino, kar nam je ostalo od vse planinske lepote in nekdanj oboževane romantike — zavrgli smo kapital, ki ga nismo znali upravljati, kakor je zahtevala že narava sama.

Vprašanje gostilniško oskrbovane planinske kočice v Planici pa bazira na povsem drugačnih dejstvih in potrebah. Dasi je Planica že zaradi Jalovca izvanredna turistična točka, je vendar njen položaj čisto drugačen kakor položaj Martuljkov. Planico je povsem okupiral zimski sport, ki se bo razvijal po nji do najskrajnejše meje. Obenem pa je v nji izvir Save, kar privablja v njo na tisoče izletnikov, ki nimajo s turistično nobenega stika. In zaradi teh množic je tu gostilna v pravem pomenu besede skrajno potrebna. Obisk Savinega izvira bo postal od dne do dne bolj intenziven, ker bo kult Save postal v naslednjih generacijah čistejši in zanosnejši. Zato se mora tu zgraditi večja stavba, ki bo z lahko koto ustrezala vsem gostom, ne glede na to da bo trpela zaradi nje planinska harmonija in naravno razpoloženje. Tujski promet, ki je neizogibna posledica našega

Poklonitev nekdanjih celjskih studentov na grobu prof. Mateja Suhača

Ob grobu dobrega vzgojitelja in zaščitnika slovenskih dijakov na nekdanji celjski nemški gimnaziji so se v nedeljo dopoldne zbrali maturanti iz vojnih let ter mu z globoko pleteto izkazali hvaležnost. Govorila sta mešč. šol. učitelj Franjo Vajd in prof. Mastnak.

Tragedija vrle kmečke družine

Po nesreči je brat ustrelil sestro

Sv. Križ, 11. septembra. Danes se je vrnila iz vasice Tlake pri Sv. Križu sodna komisija: g. sodnik Novak in zapisnikar g. Pečnik. Komisija je na samem kraju nesreče ugotovila dejanski stan groznega dogodka, ki se je zgodil pred dnevi pri posestniku Mikliču, kjer je brat Jože ustrelil sestro Lojzko. Dogodek je posledica grozne nesreče. Popoldne je sedela Mikličeva družina 5 fantov in 2 sestre. Ko so pojužnili, je dobil vsakdo še požirek vina. Bilo ga je pol litra. Po južini so pričeli deliti denar, ki so ga skupili letos za gobe. Vseh 816 Din so si pe bratovsko razdelili. Med tem je ugledal eden izmed domačih, da je sedla v njihovo koruzo jata vran. Jože je skočil po puško, pihalnik starega sistema. Naglih korakov je hotel venkaj pred hišo, da bi odgnal požrešne ptice.

Prav v istem trenutku pa je tekla ven tudi sestra Lojzka, da shrani svoj delež. Na pragu je dohitela brata, kateremu se je puška zaradi naglice zadelala ob kljuko. Sledil je grozen pok. Lojzka je od bolečine zavpila. Ko

se je razkldil dim, so zapazili nesrečnico vso v krvi s široko rano na prsih. Čez pol ure je izkrevavela in preminula.

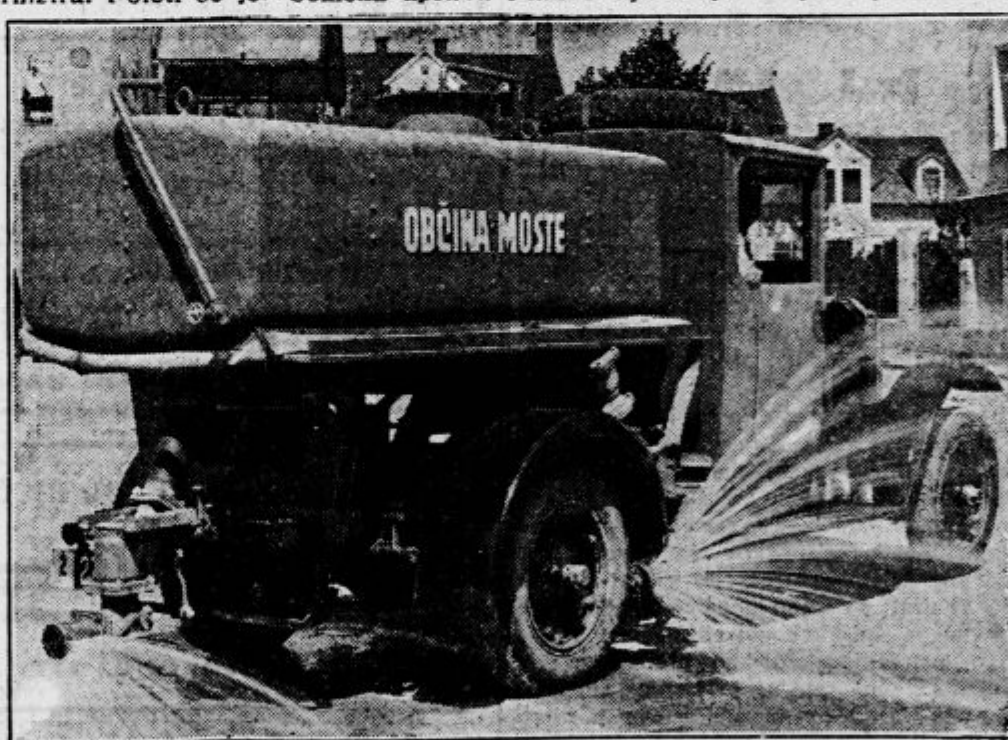
Kmalu nato sta se vrnila domov oče in mati, ki sta odšla popoldne na obisk v sosednje vas. Grozovita vest o smrti hčerke Lojzke ju je potrla do obupanosti.

Sodna komisija je izvršila točen ogled na kraju nezgode, ogledala pa si je tudi truplo ponesrečenke, ki je ležalo v tukajšnji mrtvašnici. Obdukcija se namreč ni vršila iz razloga, ker se pozivu komisije ni odzval noben sodnik. Truplo nesrečno preminule Lojzke so pokopali danes na tukajšnji pokopališču. Zaradi grozne nezgode pomiluje Mikličeva družina vsa okolica. Vsi člani Mikličeve hiše uživajo povsod najboljši glas. Res pravo bratovsko soglasje, ki vlada med Mikličevimi fanti in dekleti, pa je vsej okolici v ponos in vzor, zato je žalovanje in sočustvovanje tem večje in tem iskrenejše. Kruta usoda si je izbrala baš to čislano družino in posega vanjo z vso svojo okrutnostjo.

Napredek občine Moste pri Ljubljani

Občina Moste, ki leži na periferiji Ljubljane in je tukorekoč sestavni del občine velike Ljubljane, se naglo modernizira. Poleti se je občinska uprava

ve. Avtomobil in škroplilne naprave so zelo praktične in sta obe tvrdki na svoje izdelke lahko ponosni. Avtomobil se lahko uporablja na jako prikladen na-

lot in kanalizacijskega de'la po vseh cestah Vodmata, S-a in Zelene jame. To delo je bilo poverjeno tvrdki inž. Dakč in drug. Da bodo ceste varne pred razhom, pa je občinska uprava nabavila pri tvrdki O. Žužek in pri Strojnih tovarnah in livarnah v Ljubljani moderen škroplilni avtomobil znamke International - Harvester in vse škroplilne napra-

čim tudi za prevažanje peska itd. Kakor čujemo, namerava zgraditi občinska uprava v bližnji bodočnosti veliko zgradbo, kjer bo otroško zavetišče in dom za onemogle. Tej zgradbi bo priključil Higijenski zavod v Ljubljani še zdravstveni dom za deco. To bo za občino, ki ima med 9000 prebivalci večino delavstva, velika korist.

Ob 4,- 8 in 10

Emil Jannings
kot profesor Rath v prvem svojem govorečem velefilmu

SINJI ANGEL

Izven sporeda Mickey miška v strelskih jarkih.

Elitni Kino Matica

Zahvala Narodne strokovne zveze

Kongres Narodno strokovne zveze v Mariboru se je pretvoril v veličastno nacionalno manifestacijo in bil nadvse častno zaključen. K tej veliki manifestaciji so pripomogli vsi, ki so se odzvali vabilu izvrševalnega odbora in se kongresa spomnili na ta ali oni način. Zato smatra izvrševalni odbor za svojo častno dolžnost zahvaliti se najpriznejše vsem, ki so pripomogli do tako sijajne manifestacije nacionalnega delavstva.

Izvršilni odbor se zahvaljuje banu dravske banovine g. ing. Serneču, podbanu g. dr. Pirkmajerju, okrožnemu inšpektorju g. dr. Schaubachu, ljubljanskemu županu dr. Dinku Pucu in njegovemu zastopniku g. Franjo Rupniku, mariborskemu podžupanu g. dr. Lipoldu, bivšemu ministru g. dr. Kramerju, podstarosti Sokola kraljevine Jugoslavije g. Ganglu, bivšemu ministru g. dr. Kukovcu, prof. Kendi, zastopniku Delavske zbornice g. Ivanu Tavčarju, g. načelniku Mohorku, Zupanu, Tumpelju, Zotterju, Skazi, Pavlu Bolhi in Stankoviču, dalje mariborskim društvom in sicer Sokolu, »Dravi«, Udruženju nacionalnih železničarjev in brodarjev, Slovenskemu obrtnemu društvu, Narodni odbrani, Češkemu klubu, Savezu bančnih nameščencev in vsem ostalim.

Iskrena hvala tudi Delavski zbornici, mariborski podružnici za ves aranžman prireditve, vsem delegatom in članom, kakor tudi mariborski javnosti, ki se je v tako častnem številu udeležila manifestacije. Prav prisrčna hvala vsemu narodnemu tisku, ki je posvetil kongresu toliko pažnje. Se enkrat hvala vsem!

Izvršilni odbor NSZ.

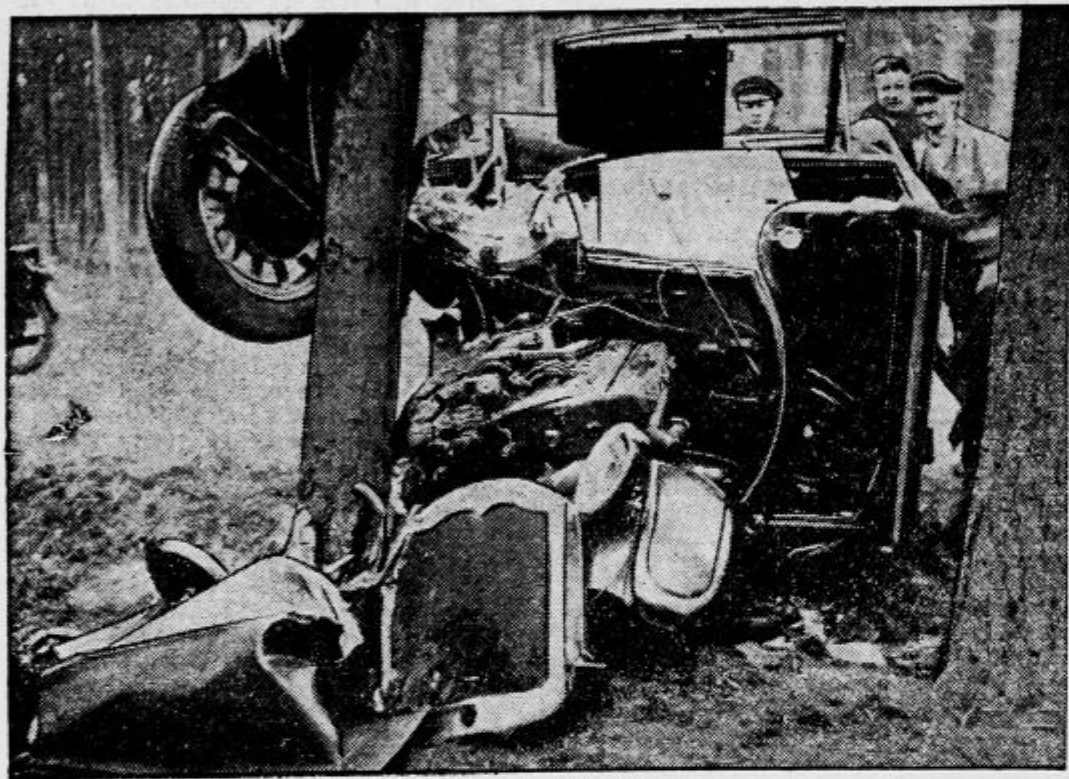
Krvno, kožno in živčno bolni dosežejo z uporabo naravne »Franz Josefove« gredence urejeno prebavo. Specialni zdravniki silnega slovesa spričujejo, da so z učinkom staro preizkušene »Franz Josefove« vode zadovoljni v vsakem oziru. »Franz Josefova« gredenca se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Vino ga je vrglo v roke tatu

Ljubljana, 11. septembra. Pripetilo se je, da je pogledal zidar France Z. pregledal v kozarec in se motovili nekaj ur po mestu, nato pa je ubral po Poljanski cesti mimo klavnice v Štopanjo vas, kjer se je počutil vse bolj domaćega. Ker je bil v rožicah, se mu je svet neznanoko dopadel. Pel je po cesti veselo pesmi, nato pa zavil, da se okrepča za nadaljnje napore, še v gostilno sredi vasi. France, ki je čutil pri sebi še lepe denarce, se je vsedel široko za mizo in klical gor četrta za četrtno. Kmalu pa so se znova odprla vrata. V sobo sta stopila dva neznanca popotnika, revno oblečena, vsa skromna. France je mežikal v nju in skoro sta se mu zasmilila. »Daj punca, prinesi jima liter vina,« je komandiral. Popotnika sta se neznanoko razveselila obilne kapljice in hvalila Franceta na vse pretege. Francetu je njuna beseda prijala, nakar so še skupaj izpili nebroj kozarčkov. Imenitni dobrotnik je gledal čedalje bolj drobno in glava mu je naposled klonila globoko na prsi. Neznanca sta se svetlo spogledala. Nič nista protestirala, ko je pristopila natakarka in pozvala Franceta in sosedu tudi ona dva, da se umaknejo iz gostilne, kajti čas je že... Neznanca sta prišla Franceta pod pazduho in ga spremljala ven na cesto.

»Zdaj je pa najini!« je takrat zagodril Lipe Kokal, stari potepuh, ki se kladi po mestu in deželi in dela le za izpremembo, da zasluzi za kozarec žganja. »Beži, beži, je branil drugi,« za pijačo ti je dal, zdaj ga boš pa še okradel!« »Hm, hm,« je pomisljal Lipe in mu ni bilo prav, da ima poleg sebe tako vestnega znanca. »No, potem pa ga pustiva in izgineva!« je menil nato in se res umaknil po cesti naprej. Za njim je šel tudi drugi in pred mestom nekje sta se ločila. Sla sta vsaki svojo pot, čez dobre pol ure pa sta bila že spet oba nazaj. Lipe je bil na mestu prvi in zato ni vedel, da ga znanec opazuje skrit v temi in grmovju. France v travi je smrčal, kakor za stavo in seveda ni vedel, kaj se godi z njim. Lipe se je počasi spravil na posel. Najprvo je preiskal Francetove žepe, v katerih je našel skupno okrog 410 Din gotovine. Potem je pograbil Franceta za roko in mu snel oba prstana, vredna nad 600 Din. Potem je že hotel oditi, a mu je zdrsil pogled na čevlje. Lipetu je šinila v glavo takoj imenitna misel. Sklonil se je in kmalu nato je bil France sežut, Lipe pa obut v njegove čevlje. Zadovoljno je zažvižgal Lipe in jo nato hitro odkuril proti mestu. Seveda pa ni znal, da je za njegovo početje vedel tudi oni drugi, ki mu je sledil in ga včeraj predal stražniku.

Iz življenja in sveta

V svarilo avtomobilistom

Pri nemškem mestu Grabowu je avtomobilu v največjem diru počila pnevmatika. Voza ni bilo mogoče ustaviti; odletel je s ceste in se popolnoma raztreščil ob drevesu. Dvoje potnikov je dobilo pri tem hude poškodbe, troje pa jih je bilo lažje ranjenih.

Morganatični zakon nadvojvode Albrehta

Trije Habsburžani, ki so se poročili z ločenimi zakonskimi drugovi. Zakon se pri odličnih osebah ne smatra za neločljivega.

Nenadna poroka bivšega avstrijskega nadvojvode Albrehta Habsburškega z ločeno gospo Rudnayevo še vedno daje dovolj hvaležnega gradiva avstrijskim listom, da razpravljajo podrobno o tej stvari. Kakor je znano, je gospa Zita, vdova po bivšem cesarju Karlu, odrekla priznanje temu zakonu. Albreht je po njenem mnenju prekršil habsburški hišni zakon, ker ni niti prosil dovoljenja za poroko bivše cesarice Zite, ki vrši mesto maloletnega poglavarja hiše Otona poglavarstvo oblasti.

Bolj ko ta družinski spor pa zanima javnost vprašanje, kako da se je mogel Albreht kot dober katoličan odločiti za civilno poroko z ločeno ženo g. Rudnayevo. V zvezi s tem navajajo listi razne slične primere iz zgodovine pobožne avstrijske vladarske hiše. Stvar je na Dunaju tem aktualnejša, ker živi v Avstriji na tisoče zakoncev, ki so se po ločitvi ponovno poročili ter dobili za to potrebno dispenco. Tako postopanje pa je vlada zadnji dve leti oteževala, sklicujoč se na neločljivost katoliškega zakona, že sklenjene poroke pa so nekako same po sebi postale neveljavne in deca iz teh zakonov se smatra za nezakonsko. Listi navajajo drugi zakon krščansko-socialnega voditelja princa Alojza Liechtensteina

kot primer, ko je papež razušil prejšnji zakon ge. Haupt, da se je lahko poročila s princem.

Glasilo delavske stranke poudarja, da se posreči doseči v Rimu ločitev zakona samo aristokratom in bogatašem ter navaja nekoliko primerov, ko je papež ločil zakon raznim Habsburžanom v prid. Ze cesarju Francu so dovolili poročiti se s Karolino Avgusto, ločeno ženo vrtneberskega prestolonaslednika in kasnejšega kralja Viljema I. Papež je ločil prejšnji zakon, češ, da ni bil nikoli konsumiran, ker da je bil Viljem nesposoben za vršitev zakonskih dolžnosti. Onemogoče je misliti, da bi mlada žena živel sedem let v zakonu, pa da ga ni stala okusila. Tudi očitke nesposobnosti ni bil utemeljen za princa Viljema, ki je kasneje postal oče. Papež je l. 1815. ta zakon vseeno ločil in cesar Franc je lahko poročil ločeno ženo.

Tudi zakon Napoleona z Josipino Beauharnais je papež ločil na zahtevo dveh cesarjev Napoleona in Franca, da se je prvi lahko poročil z Marijo Luiz, hčerjo cesarja Franca. Sicer je kurija formalno razpisala ločitveno razpravo, toda ta se je vršila tako hitro, da se niso mogli držati niti formalnosti in je referent javil, da bo kasneje vnesel potrebne podrobnosti. Pritožba referenta je sodišče odbilo že naslednji dan. Vendar pa je bilo 13 kardinalov tako pogumnih, da je smatralo ta odlok za neveljaven in ti kardinali se tudi niso udeležili slavnostne poroke. Dunajski kardinal grof Hohenwart je pri tej priliki pisal cesarju Francu, da »nima pred Bogom, pred cerkvijo in pred javnostjo nikakega razloga proti veljavnosti prvega Napoleonovega zakona. Kardinal se je vdal šele prigovarjanju, da od tega zakona zavisti obstoj monarhije.

Albreht je tedaj tretji Habsburžan, ki je sklenil zakon z že poročenim in ločenim zakonskim drugom.

Obleke za dijake in površnike za jesen

najceneje pri tvrdki 169

Drago Schwab, Ljubljana

Davčni urad in letalske nagrade

Francoska letalca Costes in Bellonte bosta za izvršeni preokooceanski polet in za polet preko Amerike v Dallas prejela nekoliko razpisanih častnih nagrad. Skupno znašajo te nagrade kakih 100 milijonov dinarjev. Francoski davčni fiskus pa jima je predpisal preko 8 milijonov dinarjev iz naslova plač in mezd in preko 30 milijonov dinarjev iz naslova davka na dobiček. Kakor pa je podoba, francoski fiskus ne bo prišel popolnoma na svoj račun, ker bodo nagrade podeljene v Ameriki in bo smetano posnela že ameriška davkarija. Francoski davčni urad bo seveda ostanek zopet pošteno obdavčil, tako da letalcema-junakoma ne bo ostalo drugega, nego slava. Čuden svet: Costes in Bellonte sta preletela ocean in tvegala življenje, dobiček bo imela pa davkarija, ki ni letela in ki nikoli ne tvega življenja.

Tragičen konec učenjaka

Kustos budimpeštanskega narodnega muzeja dr. Szalay je odkril na obrežju reke Tise predzgodovinsko naselbino ter je dal izkopati zlasti velik čoln, ki je tisočletja že ležal v zemlji. Prošlo nedeljo bi bil moral biti čoln prenešen v muzej; pri teh delih pa se je podsula ena stran jame in zasula učenjaka. Dasiarvno so ljudje takoj hiteli na pomoč, so izkopali dr. Szalaya že mrtvega: v gostem drobnem pesku se je bil zadušil. Dr. Szalay je bil znan učenjak, ki je sodeloval na poziv nemških znanstvenih zavodov že pri izkopavanju na Palatinu v Rimu ter v Pergamonu v Mali Aziji.

Grški Landru

Atenska policija je zaprla nekega Petra Kulaksidesa, ker sumi, da je kriv sedmih umorov. Mož je bil sedemkrat oženjen in vseh sedem žena je umrlo kratak čas po poroki. Zločinec je priznal, da je ubil svojo sedmo ženo, češ, da ga je varala. Za svojo prvo ženo pravi, da je umrla od veselja na dan, ko se je vrnil iz zapora. Tudi za smrti ostalih petih žena navaja morilec slične neverjetne razloge.

Celo strupe kradejo

Prošlo nedeljo so neznani zlikovci vlomili v neko berlinsko lekarno. Začuden lekarnar je naslednji dan dognal, da so se vlomilci sicer lotili blaginje, toda denarja se niso dotaknili, pač pa so temeljito izpraznili posodo s cikanalijem in strihninom. Obojega so odnesli prav znatne količine. Policija zdaj išče vlomilca, ker sumi, da hočejo zlorabiti strupe v zločinske namene.

Sredstvo proti političnim bojem

Monakovska policija je izdala odredbo, ki prepoveduje prodajo jedil in pijač na političnih shodih narodnih socialistov in komunistov. Na ta prikrit način je policija skoro onemogočila večne pretepe in poboje med pristaši teh dveh strank. Zborovanja imenovanih dveh strank se namreč redno vrše po gostilnah in izpraznjeni vrček, ki da prenapetemu strankarju poguma, služi obenem tudi kot izvrstno orožje. Zdaj je te idile konec, kajti gostilničarji ne bodo imeli nikakega interesa več, da se shodi prirejuje v njih lokalih, ko ne bodo smeli več točiti pijačo. Monakovska policija je spretno onemogočila nemire in upati je, da volilno gibanje na Nemškem ne bo več tako razburljivo, ko ne bo več netiva za razburjenje, niti orodja, ki bi se dalo kot močan argument vreči v glavo političnemu nasprotniku. V lokalih, kjer se vrše shodi, ne sme biti niti pepelnika na mizi in bodo morali bojeviti politikanti vse streljivo prnesti s seboj.

Razluščen klinopis Mitanov

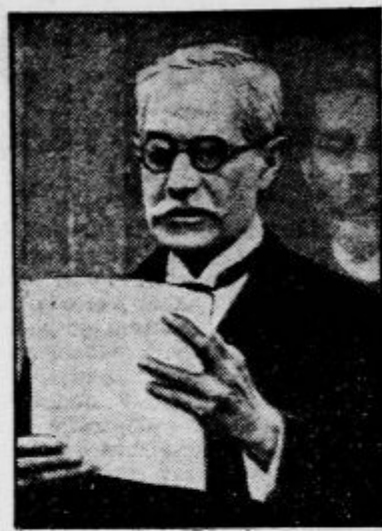
Češki profesor dr. Hrozny, ki se mu je pred leti posrečilo razrešiti hetitsko pisavo, se je letos lotil klinopisa prastarega naroda Mitanov. To je bil indoevropski narod v prednji Aziji na zapadu Kapadocije in na jugu Armenije. Višek je mitanska država dosegla v letu 1550. pred našim štetjem, ko je kralj Artatama združil vse mitansko ozemlje pod svojim žezlom. Njegovi nasledniki so se često bojevali z egipčanskimi faraoni 18. dinastije. Okoli l. 1000 pred našim štetjem pa je država propadla in z njo je izginil tudi narod. Od nekdanje slave so ostale samo tri kamenite plošče z napisi, katerih vsebino je razrešil prof. dr. Hrozny. Uspeh češkega učenjaka je tem pomembnejši, ker o tem narodu govori sv. pismo ter razni hetitski in kaldajski spomeniki.

Postaja za transfuzijo krvi

Mestni zdravstveni urad na Dunaju je ustanovil posebno postajo za preiskovanje krvnih skupin in je napravil katastrof vseh onih, ki so že kdaj dovolili transfuzijo svoje krvi kakemu bolniku. Lani je ta postaja preiskala kri 1045 osebam ter jih opredelila po skupinah. Zabeležila je tudi tri primere, ko so se javile osebe za prostovoljno transfuzijo krvi, da pomagajo ponesrečencem, ki so bili v nevarnosti zavoljo prevelike izgube krvi. Od požrtvovalnih mož sta bila dva nameščenca mestne samaritanske službe, eden pa je član gasilske straže. Od novembra meseca lanskega leta izvršuje nova postaja po trikrat na teden preiskavo krvi, kar je važno, da se pri morebitni nezgodi lahko takoj najde osebo, ki bi bila pripravljena za transfuzijo in ki spada v isto krvno skupino, kakor ponesrečenec.

Kaj je diskoteka

V novi povesti nekega ameriškega pisatelja si dasta zaljubljenca za sestanek v mestni diskoteki. Očividno se je hotel gospod avtor pobahati pred nazadnjaško Evropo, kjer imajo samo javne knjižnice in še ne poznajo javnih zbirk gramofonskih plošč. Morebiti pa nas je res Amerika tako prehitela in da brez diskoteke ni mogoče razplesti nobenega ameriškega romana. Vsekakor pa lahko pomikujemo ameriške zaljubljenke, ki si morajo pri gospodu diskotekarju izposojati potrebno ploščo in se z njo zapirati v celico, kjer jim je na razpolago gramofon. Ali se je mogoče pogovarjati o ljubezni, če grmi zraven Saljapin ali buči oglušujoči orkester iz Wagnerjeve opere? Če bi gramofon območnil, najbrž bi takoj prišel diskoter pogledat, da li zaljubljenca ne potrebujeata novih plošč.

Predsednik zasedanja v Zenevi

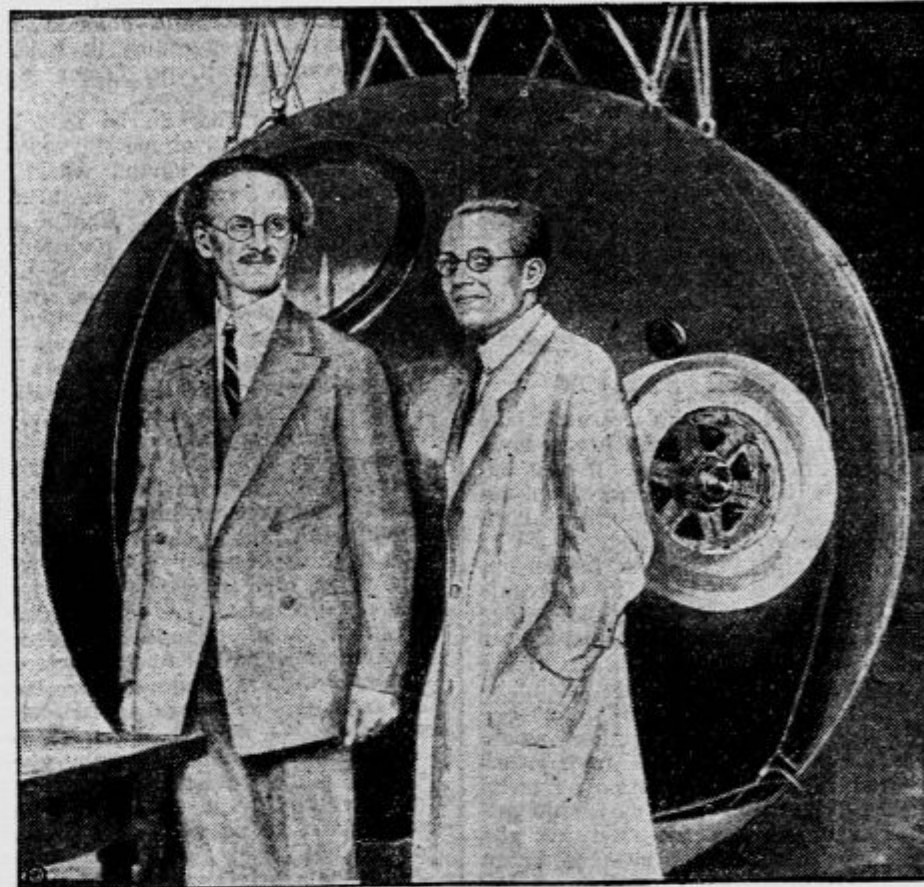
Cezar Zumeta, zastopnik republike Venetue, izvoljeni predsednik letošnjega jesenskega zasedanja Društva narodov.

Milijonarka beračica

Ta mesec so v Brooklinu pokopali milijonarko, mistres Flagler, ki se je vse življenje smatrala za beračico. Pred 30 leti jo je zapustil mož, solastnik petrolejske družbe »Standard Oil« in floridske železnice. Moževa nezvestoba je globoko pretresla nesrečno ženo, in od tedaj je postala zmedena. Po ločitvi je položil Flagler pri sodniji za soprogo delnice v vrednosti 2 milijonov dolarjev. Ida Flagler je bila prepričana, da je mož podkupil sodnike, jo osleparil in ji obesil »beraške delnice, ki še groša počenega niso vredne«. Zato je pričela štediti, odpustila služinčad in si ni privoščila niti obleke niti jedi. Kmalu je bolezen v toliko napredovala, da so morali ženo zapreti v sanatorij. Živela je tam 30 let, počela kar je hotela in samo štedila. Izdala je komaj dva, tri dolarje na teden in kričala, da jo hočejo spraviti na beraško palico, če so ji kupili nove čevlje. Medtem je vrednost njenih delnic rasla, varno naloženo imetje je znašalo več ko 16 milijonov dolarjev. Umrla je brez otrok in zdaj bo razdelil upravnih svet vse njene milijone med oddaljene sorodnike.

Slavček na radiu

V starem zanemarjenem parku sredi angleške grofije Kent je sladko prepeval slavček. Nekega večera so priložnostno k grmovju, kjer se je skrival, trije ljudje z žico, lestvo in kovčegi, da ujamejo — njegovo petje. Slavček je žvrgolel tudi to noč. A namesto njegove samice, ki se je zbala na veje nataknenih črnih mikrofonskih kock, so ga to noč poslušali abonenti londonske radiopostaje in tudi ljubitelji na celinah, če so srečno ujeli London.

Z balonom v zračne višine

Profesor Piccard in fizik Kirfer se nameravata v kratkem vzdigniti z balonom v zrak, da proučita razne zračne pojave. Slika nam prikazuje oba učenjaka pred gon-dolo balona.

Novi indijski podkralj

Sir Herbert Samuel, dosedanji visoki komisar v Palestini, ki bo najbrž imenovan za podkralja Indije. Lord Irwin bo morda že v kratkem odpoklican.

A. E.

Lov na medveda

Zaradi hude snežne burje se lovci niso mogli ganiti iz kadilne sobe. Pri-povedovali so zgodbe in dim težkih smotk je polnil oči. Legacijski svetnik, ki se je bil nedavno pripeljal iz Stockholma, je povedal, ko je prišla vrsta nanas, tale doživljaj:

»Pri nas na Švedskem morajo prestolniški lovci že nekaj let pogrešati lov na medvede, ker je kosmatinec v stockholmski okolici popolnoma izginil. V vsej Dalekarliji ne najdemo niti enega več. Treba je iti daleč na sever, prav tja do Ostersunda. Tam je romantično jezero, Stor, kjer tudi jeleni in divji prašiči še niso izumrli. Naš lovski klub je bil sklenil s kmeti v tistem kraju dogovor, da bodo, če se pokaže kak medved, vselej po telefonu sporočili ta dogodek v Stockholm. Takšno obvestilo je potlej lovcem povod, da takoj odpotujejo v Ostersund. Tisti, ki je naznanil medveda, dobi za to nagrado sto kron, ki jo zložijo lovci po enakih delih, a šele tedaj, kadar je vsaj eden izmed njih res videl medveda.

Minulo zimo sem prebil nekaj dni v Upsali. Več prijateljev iz raznih mest me je po telefonu vprašalo, ali se ne bi hotel udeležiti lova na medvede, ki so ga hoteli zaradi došlega obvestila pri-

rediti ne daleč od jezera v okolici vasi Angö. Z veseljem sem obljubil, se odpravil in se na železniškem križišču nedaleč od Upsale se tisti dan sestaj z lovci, ki so bili prišli iz Stockholma; eden izmed njih je bil bankir, drugi častnik, tretji zdravnik. Uro pozneje smo v spalnem vozu nadaljevali pot proti severu.

Angö je skupina hišic, izmed katerih pravijo eni »gostilna«. Poleti prihajajo v Angö tudi turisti. A ta okolnost doslej ni mogla zboljšati gostilne. Nizka, zakajena kuhinja služi namestu obednice in tri majhne siromašne sobice predstavljajo hotel, ki pa ni zmerom pripravljen za sprejem gostov, zakaj če pridejo potniki in hočejo prenočiti, se gostilničar Petersen, njegov sin in njegova snaha s svojim otrokom šele umaknejo iz teh sob, da jih nato prepušijo gostom, sami pa preselijo v hlev.

»Ali bomo jutri našli medveda?« sem takoj vprašal starega Petersena, ko sem stopil čez prag.

»Da, gospoda, prav gotovo!« je odvrnil vrli mož in se globoko priklonil. »Jutri ga boste videli. Šele danes smo ga spet srečali — ali ne, otroka?«

Olaf, njegov sin, je delal na nas zvezo ugoden vtis in tudi Marija, plavolasna snaha, je s svojimi odkritosrčnimi viš-njevimi očmi zbujala naše zaupanje.

Nato smo spali do drugega jutra, za-

kaj v severni zimi človek nerad zgodaj vstane. Svetlo je že bilo, ko je Olaf, sin našega gostilničarja, s svojimi krepkimi pestmi potkal na vrata naših sob.

»Medved!« je zaklical. »Medved je tu!«

Pet minut ni prešlo, ko smo bili že pripravljeni za odhod. V kuhinji nas je čakal zajtrk, sestojel iz čaja in kruhkov, obloženih z ribami. Marija nam je voščila srečno pot.

»Kje je oče?« sem vprašal iz vtičnosti. »Najbrže še spi?«

Pokimala je in pokazala na hlev: tam je počival starec, ki mu je bilo gotovo že sedemdeset let.

Tri dni ni bilo snežilo. Nebo je bilo jasno in svetloba prelepe zarje je obilavala pokrajino. Neutegoma smo se odpravili, držeč puške pripravljene v rokah, in molče krenili za svojim vodnikom Olafom.

»Semkaj, gospodje! Medved se je včeraj pokazal v gozdiču, ki se pričinja tamle in sega do jezera. Do vode imamo še dobršno uro hoda.«

»Ali je žival velika?« je vprašal ban-

kir. »Zelo velika. Najbrže je samica, ki išče hrane za mladiče.«

»Za mladiče!« je vzkliznil častnik.

»Polovil jih bom, da jih udomačim.«

»Seveda — te skrbi bomo starko rešili,« je z veliko samozvestjo rekel zdravnik.

Ob tej samozvestni trditvi se je pokazalo na ustnicah miroljubnega Olafa zadovoljno muzanje. Saj že itak ni zabava, če moraš pozimi prebivati na bregovih Storskega jezera; če se pa kar še medved s svojo družinico potika okoli tvojih kolibe, je upanje, da boš kmalu rešen te nevarnosti, vsekakor do-brodejno.

A zdajci se je Olaf potuhnul in nas pozval, da tudi mi storimo tako. »Tam zadaj!« je tiho dejal. »Na levi!«

In res, pred nami se je na snegu pričlenjala medvedja sled. Razločno smo videli stopinje in jih zasledovali z očmi.

»Vidite, gospoda — tam —« je takoj nato s pridušenim glasom rekel Olaf. »tamle gre medved po bregu.«

In res je bilo tako. Na belem snegu smo razločno videli kosmato rjavč žival, kako jo je ubirala z leve na desno iz grmovja v grmovje.

Bankir je hotel ustreleti. A jaz sem ga zadržal.

»Medveda je treba streljati na trideset korakov, ne pa na tri sto! Miruje in pazi!« sem razburjeno zašepetal. »Najprej — okoli gozdiča!« sem ukazal nato. »In pred vsem, mirujte!«

Vendar pa kljub vsej opreznosti nismo imeli uspeha. Vse je bilo zaman. Nikoli poprej nisem tako dolgo taval po gozdu. Stiri ure smo iskali sledov izgubljene medveda.

S pobeženimi glavami in praznimi želodci smo se zvečer vrnili v gostilno. Večerja nas je že čakala. Stari Petersen nas je pomiloval zaradi naše smole. Dali smo mu dogovorjenih sto kron.

To zabavo bi si bili seveda lahko v zoološkem vrtu bolj poceni privoščili.

Neutolažljivi gostilničar je spravil nagrado in se opravičil, ker je bil naš prihod v njegovo hišo zaman. »Pa drugič,« je menil, ko nas je v temni noči spremil na železniško postajo: »prihodnjič bodo imeli gospodje gotovo več sreče.«

V tem trenutku me je izpreletela čudna misel. Iz prevelike vestnosti sem jo ohranil zase; a že čez tri mesece sem se prepričal, da je bila ta misel zelo upravičena slutnja. Iz pisma tistega častnika, ki se je bil udeležil jaloškega lova na medveda, sem namreč zvedel, da se je na novo povabilo starega Petersena ponovila v Angö ista pračoda, — le s to razliko, da je imela tragičen konec. Eden izmed lovcev je namreč ustreliš na medveda in zadel — starega gostilničarja, ki se je bil zaval v medvedjo kožo. Da bi, kakor že tolikokrat, zaigral vsem gostom vloga zaželene divjačine.

Od tistega dne ne plačajo stockholmski lovci niti beliča več za to, da bi samo videli medveda, ampak odrinejo nagrado šele takrat, kadar so ga uspešno ubili.

in druge informacije tlečde se oglasov, se dobiijo tudi v podružnicah
»JUTRA« v

Novem mestu in na **Jesenicah**
Ljubljanska cesta št. 42 pri kolodvoru št. 100

Male oglase in inserate naročajite v naših podružnicah.

z 30 modernimi ploščami
prodam. Naslov v oglaš-
nem oddelku »Intrac«.

Izgubljeni
Denarnica
s 2500 Din in raznimi
stisnami ter potnim list
i. dr. sem 7. t. m. izg
na Veseli gori na se

do Mirne na Dolensko
Poštenega človeka, ki
je našel, naprošam, da
vrne proti nagradi na
naslov: Jos. Dolšak, M
morove 2, p. Nova vas
Rakeku. 36585-

Znamke lepe
 več tisoč, zamenjam
 dobro ohranjen motor.
 slov v oglasnem oddelku
 »Jutrac«. 36490-

za stavbe in za posipa
cest oddam v kopanje
Vrhniki ob glavni o
št. 336. 36366

IZVANREDNA PRILOGA
Železna služinska pat
postelja zložljiva, s
perirano madracom.

hišo, hotele, nočne sl
be in potujoče* o
stane samo Din 390.
Razpošiljam po po
nom povzetju.

 TAKO
IZGLED
SLOŽEN

OTVOREN

Leseni patent posteljni zlozljiva, s tapaciranim madracom, zelo praktična, stane samo D 1

Ležalnica za sunčanje
(Liegestuhl) najnovije
eti, stane samo Din 1

Madraci punjeni s v
nom stancje samo D 7
L. BROZVIĆ, ZAGR
ILICA 82.

VEŽE PRAŽENO LE
MOTOH
KOV TRG 5.

KARSKA DEL
je in po konkurenč
enah 11
MARN

MIKUŠ
I. mestni trg 15

— — palic — —

o znane originalne

- ove ČAŠI

anje se dobe v sledeči
Jos. Jagodič; Mar
Pinter & Lenard;
oslovijo: »FRUCTUS
Krekov trg 10. 60

Ljubljani.